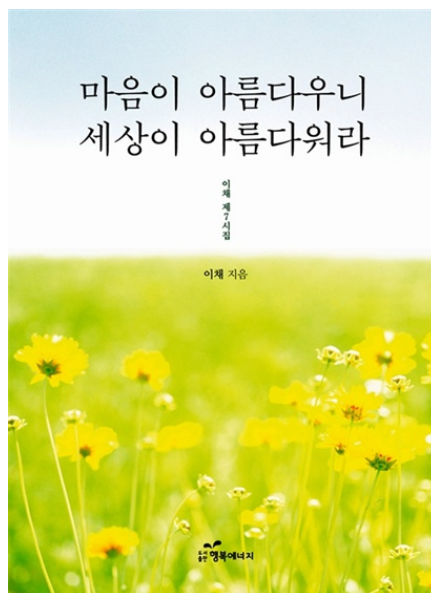


แนะนำหนังสือ

“เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม”

วนิดา คราวธะมา¹

Wanida Krawmoh



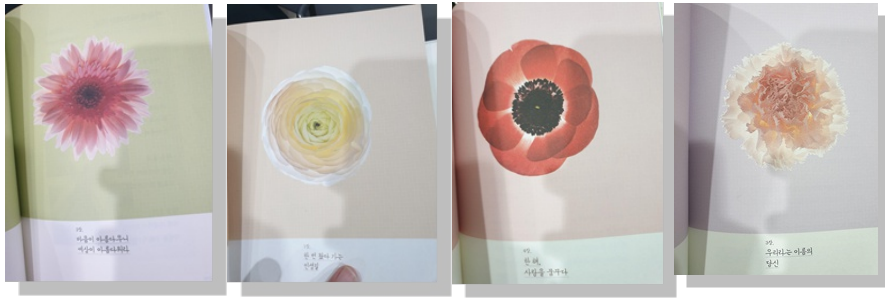
Lee Chae. (2014). *The heart is beautiful, the world is beautiful*. Seoul: Happy Energy. หนังสือที่อยากมาแนะนำเล่มนี้ เป็นหนังสือภาษาเกาหลี มีชื่อเป็นภาษาเกาหลีว่า “마음이 아름다우니 세상이 아름다워라” หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า “เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม” หนังสือเล่มนี้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนังสือยอดเยี่ยมจาก Ministry of Culture, Sports and Tourism แห่งสาธารณรัฐเกาหลี ดีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ. 2557 ลักษณะพิเศษคือเป็นหนังสือกลอนที่มีเนื้อหาทันสมัย จับต้องได้ อ่านง่าย และให้กำลังใจในการใช้ชีวิต

เนื้อหาแบ่งออกเป็นสี่บทหลัก ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับเส้นทางการใช้ชีวิต ความคิดและประสบการณ์ของตัวผู้เขียน รวมไปถึงความคิดและประสบการณ์ของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดบอกต่อให้กับผู้อ่าน ความสัมพันธ์

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, Instructor Department of Modern Eastern Languages, Faculty of Arts, Silpakorn University. e-mail: wanidameemee@naver.com

กับบุคคลที่อยู่รอบตัวของผู้เขียน เช่น พ่อ แม่ เพื่อน เพื่อนบ้าน นอกจากสิ่งมีชีวิตที่เป็นผู้คนแล้ว ผู้แต่งยังถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติที่ได้พบเจอตลอดสี่ฤดูกาลในหนึ่งปีด้วย

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ประจวบเหมาะกับการได้อ่านช่วงที่เกิดโรคอุบัติใหม่โควิด-19 พอดี จึงอยากนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้รับรู้ถึงอรรถรสและถ่ายทอดพลังใจในการใช้ชีวิตด้วยเช่นกัน



ภาพประกอบจาก “เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม”

สีสันและภาพประกอบ

หนังสือเล่มนี้มีทั้งภาพถ่ายและภาพวาดประกอบเนื้อหาทั้งเล่ม ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลายและไม่เคร่งเครียดกับการค่อย ๆ พลิกอ่านไปทีละหน้า มีทั้งภาพดอกทิวลิป ดอกทานตะวัน ต้นไม้ใหญ่ ต้นสน ต้นชากระบะ ภูเขา ท้องฟ้า รวงข้าว ใบไม้เปลี่ยนสี หิมะ สายฝนโปรย มือแห่งการสวดอ่อนน้อม มือที่ต่างฝ่ายต่างมากุมกัน มือของคนหนุ่มสาว หรือแม้กระทั่งมือของคนชรา ภาพวาดและภาพถ่ายแต่ละภาพแสดงถึงความสัมพันธ์กับเนื้อหาในหนังสือกลอนเล่มนี้ และเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่คอยบ่งบอกความรู้สึกบางอย่าง เช่น บทกลอนที่กล่าวถึงชีวิตในวัยชรา ภาพประกอบก็คือมืออันเหี่ยวแห้ง ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงสัจธรรมในการใช้ชีวิต ว่ามนุษย์เติบโตขึ้นมาในตอนแรกเปรียบเหมือนต้นกล้า เติบโตไปด้วยความสดใสและการเริ่มแตกหน่อ จากนั้นจึงค่อย ๆ เติบโตตามช่วงวัย จนกระทั่งถึงวัยชรา ซึ่งจุดเด่นของหนังสือกลอนเล่มนี้คือการตีแผ่เส้นทางชีวิตของคนทุกเพศทุกวัย และทุกช่วงเวลาของชีวิต ดังนั้นถึงแม้ว่าคนอ่านจะยังไม่ถึงวัยชรา แต่ก็ทำให้แปลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วงวัยนี้ได้ ดังบทกลอนที่ปรากฏในหน้า 28 กล่าวไว้ว่า “ชีวิตในวัยชราคือความทุกข์ยากและความเนิ่นนาน และเมื่อได้เดินมาในเส้นทางอันแสนยาวไกล เมื่อนั้นละ จึงได้พบกับการหยุดพักชั่วคราวแห่งจิตวิญญาณ”

ภาพประกอบที่แสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ก็สัมพันธ์กับสีสันที่เลือกใช้ในแต่ละเล่มเช่นกัน หน้าปกของหนังสือเป็นภาพดอกไม้ที่เล่นสีเหลืองและเขียวเป็นหลัก สีเหลืองและสีเขียวเป็นสัญลักษณ์แห่งความสดชื่น ความมีชีวิตชีวา ความอบอุ่น ความหวัง และการผลิดอกออกผล ซึ่งเป็นสิ่งที่สื่อถึงฤดูใบไม้ผลิของประเทศเกาหลี และตรงกับสิ่งที่หนังสือเล่มนี้ต้องการสื่อออกมาคือ ความหวังและความอบอุ่น

ส่วนภาพประกอบด้านใน เช่น ต้นสนเขียวชอุ่ม สีสนหลากหลาย ซึ่งมีทั้งโทนสีที่แสดงความหดหู่ หม่นหมอง และสีที่แสดงความสดใส ความอ่อนหวาน ภาพฝนตกที่แสดงออกทั้งความเฉอะแฉะและความชุ่มฉ่ำของสายฝน สีของใบไม้เปลี่ยนสีเป็นสีแดงสีเหลืองสีส้ม ใบไม้ร่วงจนแทบไม่เห็นใบเหลืออยู่บนต้น หรือแม้กระทั่งหิมะตกสีขาวโพลน สีฤดูกาลในหนึ่งปีเวียนวนมาเช่นนี้ สีสนแบบเดิม ๆ ที่ต้องประสบพบเจอตลอดช่วงเวลาแห่งการใช้ชีวิต แต่ไม่มีใครรู้ได้เลยว่าเราจะได้พบเจอกับสีที่แห่งการเปลี่ยนแปลงนี้สักกี่รอบกัน หรือจะเหลืออีกกี่รอบในการใช้ชีวิต ซึ่งสังขารแห่งการเวียนว่ายนี้ก็เปรียบเหมือนกับช่วงเวลาแห่งอายุของคน ซึ่งผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นถึงสังขารการเปลี่ยนแปลงของเวลา โดยการดึงผู้อ่านให้ตกอยู่ในห้วงของฤดูกาลทั้งสี่ตลอดปี พร้อมเพลิดเพลินไปกับภาพหลากสีสนดังกล่าว

เนื้อหาและแนวคิด

หนังสือกลอนเล่มนี้ไม่ได้มีเนื้อหาของความรักหนุ่มสาว แต่เป็นความรักสำหรับเพื่อนมนุษย์ที่มอบให้แก่กัน ซึ่งคำบุรุษสรรพนามที่ปรากฏในกลอนส่วนใหญ่จะเป็นคำว่า ‘เธอ’ ‘ฉัน’ และ ‘เรา’ ซึ่งไม่ได้ระบุออกมาโจ่งแจ้งว่า ‘เธอ’ หมายถึงใคร หรือ ‘เรา’ เป็นใครบ้าง เป็นการทิ้งท้ายให้ผู้อ่านเติมคำลงไปในคำบุรุษสรรพนามเหล่านั้นเอง เช่น ‘ฉันจะเป็นแสงอาทิตย์ให้กับเธอ’ ‘ฉันมีความสุขเพราะเธอที่เป็นเหมือนยามเช้า’ หรือ ‘เมื่อเธอกับฉันได้มาพบกันด้วยคำเรียกว่า ‘เรา’

หนังสือแบ่งออกเป็นสี่บทหลัก ได้แก่ บทที่หนึ่ง ‘เส้นทางชีวิตที่มาเยือนได้เพียงครั้งเดียว’ บทที่สอง ‘เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม’ ซึ่งบทที่สองชื่อตอนตรงกับชื่อเรื่องของหนังสือ บทที่สาม ‘เธอที่มีชื่อเรียกว่าเรา’ และบทที่สี่ ‘ฝนถึงความรักตลอดหนึ่งปี’ เนื้อหาบทที่หนึ่งกล่าวถึงสังขารสำหรับการใช้ชีวิต มีเกิด แก่ เจ็บ และตายวนเวียนกันไป แต่ถึงอย่างนั้นเส้นทางที่เรากำลังเดินนี้ ก็เดินได้เพียงแค่ครั้งเดียว ดังนั้นเมื่อมีชีวิตอยู่จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องพบกับความเศร้าเสียใจ ผิดหวัง แต่โลกใบนี้ก็ยังคงมีความงดงามอยู่ และแม้ว่าจะหมดหวังกับชีวิต แต่เมื่อค่าคืนผ่านไป เดียวก็จะเป็นเวลาของรุ่งเช้า ความหวังก็จะมาเยือนใหม่ เนื้อหาของบทที่หนึ่งต้องการสื่อสารกับผู้อ่านว่าให้ใช้ชีวิตด้วยรอยยิ้ม และพุดจาด้วยความสุภาพ และมีวาจาที่งดงาม

เนื้อหาบทที่สอง ‘เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม’ เป็นเนื้อหาที่เชื่อมโยงระหว่างความงดงามของจิตใจคนกับโลก เมื่อคนมีจิตใจงดงามเมื่อใด โลกก็จะงดงามเมื่อนั้นเช่นกัน จิตใจอันงดงามที่ผู้เขียนได้บรรยายเอาไว้ในกลอน เช่น ไม่รู้สึกสนุกสนานกับความผิดพลาดของผู้อื่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อสัตย์ ความพอเพียง การให้อภัย ความเมตตา ฯลฯ ซึ่งการปฏิบัติตัวเช่นนี้ต่อตนเองและต่อผู้คนรอบตัว ทำให้ใบไม้ผลิมาเยือนในหัวใจ และทำให้ดอกไม้เบ่งบานในใจของผู้คน ฤดูใบไม้ร่วงอันเย็นเยือกก็จะกลายเป็นความอบอุ่น เพราะหัวใจของผู้คนอบอุ่น

บทที่สาม ‘เธอที่มีชื่อเรียกว่าเรา’ บทนี้เนื้อหากลอนตอนต้นไม่ได้ระบุชัดเจนว่า ‘เธอ’ หรือ ‘เรา’ คือใคร แต่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงความสัมพันธ์กับผู้คนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น ‘วันนี้เราเจอกันไหม’ หรือ ‘วันนี้เรามาดื่มชากันสักแก้วไหม’ ซึ่งบทกลอนต้องการเน้นไปที่มิตรภาพกับผู้คน หรือต้องการกล่าวขอบคุณแสงอาทิตย์อันงดงาม แสงที่มาเยือนยามเช้าทุกวันโดยไม่ต้องนัดหมาย แสงที่คอยเขย่าและปลุกให้ตื่นขึ้นอย่างมีความหวัง ด้านท้ายของบทที่สาม เป็นความสัมพันธ์ของคำว่า ‘เรา’ ที่เกิดจากผู้เขียนและพ่อแม่ ซึ่งกล่าวถึงจดหมายที่ถ่ายทอดความรัก คำขอบคุณ และความกตัญญูถ่ายทอดไปให้พ่อกับแม่ของตน แม่ผู้ซึ่งมีความเสียสละ ความสันติ และความสงบสุข ส่วนพ่อคือผู้ที่ต้องแสดงท่าทีเข้มแข็ง ภาพลักษณ์ที่ดี เก็บความรู้สึกเอาไว้ให้ได้ด้วยคำว่าความรับผิดชอบ บทนี้ผู้เขียนแยกเขียนความรู้สึกถึงพ่อและแม่โดยส่วนมาก มีบทที่กล่าวรวมถึงทั้งพ่อกับแม่เพียงบทเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นบทที่เกี่ยวกับวันพ่อแม่²

บทสุดท้ายเป็นบทจบคือบทที่สี่ ‘ฝันถึงความรักตลอดหนึ่งปี’ บทนี้เปิดตัวด้วยการเริ่มต้นของวันใหม่ในปีใหม่ ‘ปีใหม่’ ปีแห่งความหวังของ ‘เธอ’ ‘ฉัน’ และ ‘เรา’ จากนั้นบทกลอนจึงพาผู้อ่านวนไปที่ละเดือน ซึ่งเริ่มต้นด้วยเดือนมกราคมไปจนถึงเดือนธันวาคม และแต่ละเดือนก็บรรยายเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละฤดูกาลเอาไว้ด้วย ซึ่งเริ่มจากเดือนมกราคมเป็นฤดูหนาว เดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงเดือนเมษายนเป็นฤดูใบไม้ผลิ เดือนพฤษภาคมสายฝนเริ่มโปรยปราย เดือนกันยายนจนถึงพฤศจิกายนเป็นช่วงของฤดูใบไม้ร่วง และเวียนมาเป็นเดือนธันวาคมคือฤดูหนาว ซึ่งแต่ละฤดูกาลก็เชื่อมโยงกับการใช้ชีวิต ธรรมชาติ สายลม แสงแดด และมิตรภาพกับผู้คนบนโลก และปิดท้ายเล่มและปิดท้ายบทนี้ด้วยการขอบคุณหนึ่งปีที่ผ่านมา ขอบคุณคำพูดที่บอกว่า ‘ไม่เป็นไร’ ‘สู้ ๆ นะ’ ‘ทำได้’ ‘แน่’ ฯลฯ

แง่คิดที่ได้จากหนังสือกลอนเล่มนี้คือให้หันกลับไปมองผู้คน ที่หลงลืมไปในชีวิต เช่น เพื่อนในวัยเด็ก หรือพ่อแม่ ผู้แก่ชรา การปรากฏให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของพ่อในสังคมเกาหลี คือห้ามร้องไห้ให้ใครเห็น เป็นผู้นำครอบครัวและเป็นพี่ของทุกคนในบ้าน ความคิดเรื่องพ่อต้องเป็นใหญ่ในบ้านฝังรากลึกลง และถึงแม้ปัจจุบันจะค่อย ๆ จางหายไปบ้างแล้วแต่ก็ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่ในสังคมเกาหลี

สุดท้ายนี้ขอปิดท้ายด้วยส่วนหนึ่งจากบทกลอนของหนังสือ “เพราะหัวใจงดงาม โลกจึงงดงาม” จากบทที่สี่ ตอน “หัวใจที่สวดอ้อนวอนให้มีความสุขตลอดปี”

“ความรักที่เราสัมผัส

เปรียบดังหยดน้ำค้างหยดเล็กส่องแสงประกายระยิบระยับ เนื่องมาจากแสงอาทิตย์ยามเช้า

² ประเทศเกาหลีไม่ได้แยกวันพ่อและวันแม่ออกเป็นอย่างละวันเช่นประเทศไทย กล่าวคือรวมวันพ่อและแม่ในวันเดียวกันเลย

ที่ตรงนั้น ตรงที่เธอกับฉันหยุดอยู่ทุกวัน
ฉันปรารถนาให้การอวยพรจากฟ้ากฟ้าเกิดขึ้นตลอดกาล”

บรรณานุกรม

Lee Chae. (2014). *The heart is beautiful, the world is beautiful*. Seoul: Happy Energy.